

QUAN TÂM ĐẶC BIỆT ĐẾN VIỆC GIÁO DỤC - ĐÀO TẠO CON NGƯỜI TẠO NGUỒN LỰC CHỦ YẾU CHO PHÁT TRIỂN KINH TẾ VÀ PHÁT TRIỂN VĂN HÓA BỀN VỮNG Ở THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH

NGUYỄN NGỌC THU^{□□}

TÓM TẮT: *Con người luôn là nhân tố trung tâm quyết định đối với mọi sự phát triển. Cần quan tâm đặc biệt đến việc giáo dục - đào tạo nguồn nhân lực từ nhà lãnh đạo, quản lý, đội ngũ cán bộ, các chuyên gia, các nhà khoa học đến đội ngũ công nhân ở Thành phố Hồ Chí Minh nhằm tạo điều kiện và động lực mạnh mẽ phục vụ cho quá trình phát triển bền vững kinh tế và văn hóa của Thành phố.*

Từ khóa: *giáo dục – đào tạo, nguồn nhân lực, phát triển bền vững, Thành phố Hồ Chí Minh.*

ABSTRACT: *People are always the central factor determining all development. Special attention should be paid to the education - training of human resources from leaders, managers, staffs, experts and scientists to workers in Ho Chi Minh City in order to create conditions and strong driving force for the City's sustainable economic and cultural development.*

Key words: *Education - training, human resources, sustainable development, Ho Chi Minh City*

1. MỞ ĐẦU

Tiến trình phát triển của nhân loại đã khẳng định, bất cứ một quốc gia, dân tộc nào, muốn phát triển bền vững thì con người luôn là nhân tố trung tâm quyết định đối với mọi sự phát triển. Chủ thể của sự phát triển là con người và phát triển phải do con người, vì con người và cho con người. Vì vậy, phát huy nguồn lực con người là yếu tố cơ bản để phát triển xã hội nhanh và bền vững. Nguồn lực con người được coi là yếu tố quyết định sự phát triển của mỗi quốc gia, dân tộc. Nhưng mỗi quốc gia, dân tộc muốn phát huy nguồn lực con người thì phải phát triển giáo dục - đào tạo, phương tiện chủ yếu để quyết định chất lượng con người, là nền tảng của chiến lược con người. Phát triển con người chính là làm gia tăng giá trị cho con người cả về tri thức, đạo đức, kỹ năng lẫn thể chất và giáo dục - đào tạo, làm cho con người trở thành những người lao động có khả năng lực lẫn phẩm chất cần thiết,

đáp ứng được yêu cầu ngày càng cao của sự nghiệp phát triển kinh tế - xã hội.

2. NỘI DUNG

Nếu như trước đây, để phát triển kinh tế người ta thường chú trọng các yếu tố về vốn, khoa học công nghệ, tài nguyên thiên nhiên... là những yếu tố tiên quyết cho sự phát triển thì trong thời đại ngày nay, một nước giàu hay nghèo không chỉ ở chỗ có nhiều hay ít lao động, vốn, kỹ thuật và tài nguyên thiên nhiên, mà chủ yếu ở chỗ có khả năng phát huy đến mức cao nhất tiềm năng sáng tạo của nguồn lực con người. V.I.Lênin cho rằng, muốn phát triển kinh tế phải có “lực lượng sản xuất hàng đầu là công nhân và người lao động” (V.I.Lênin, 1997). Đảng và Nhà nước ta trong quá trình đổi mới xây dựng và phát triển đất nước luôn: “Gắn nhiệm vụ dựng văn hóa, con người nhiệm vụ xây dựng và phát triển đất nước; gắn xây dựng môi trường văn hóa với xây dựng con người” (Đảng Cộng sản Việt Nam, 2016) và ở

^{□□}Thạc sĩ. Trường Đại học Khoa học Xã hội và Nhân văn– Đại học Quốc gia Thành phố Hồ Chí Minh.

đây, trình độ chuyên môn nghiệp vụ, trình độ tay nghề, phẩm chất đạo đức và khả năng sáng tạo của người lao động giữ vai trò quyết định. Tuy nhiên, tài năng, trí tuệ, năng lực và bản lĩnh trong lao động sáng tạo của con người không phải xuất hiện một cách ngẫu nhiên, tự phát mà phải trải qua một quá trình chuẩn bị và đào tạo công phu, bền bỉ, có hệ thống và chính yếu tố “Giáo dục và đào tạo, khoa học và công nghệ có sức mạnh nâng cao dân trí, phát triển nguồn nhân lực, bồi dưỡng nhân tài, góp phần quan trọng phát triển đất nước, xây dựng nền văn hóa và con người Việt Nam. Phát triển giáo dục và đào tạo cùng với phát triển khoa học và công nghệ là quốc sách hàng đầu, đầu tư cho giáo dục và đào tạo là đầu tư cho phát triển” (Đảng Cộng sản Việt Nam, 2011).

Trong quá trình đổi mới để gắn kết chặt chẽ giữa phát triển kinh tế với phát triển văn hóa tạo động lực phát triển, Thành phố Hồ Chí Minh luôn xác định: “Đổi mới căn bản và toàn diện giáo dục – đào tạo gắn với nâng cao chất lượng nguồn nhân lực... xác định giáo dục - đào tạo là động lực quan trọng để phát triển bền vững giáo dục – đào tạo Thành phố được chuẩn hóa, hiện đại hóa, dân chủ hóa, hội nhập với các nền giáo dục tiên tiến trong khu vực và trên thế giới, giữ vững... bản sắc dân tộc” (Đảng bộ Thành phố Hồ Chí Minh, 2015).

Giáo dục - đào tạo con người phục vụ phát triển kinh tế và phát triển văn hóa ở Thành phố Hồ Chí Minh chính là quá trình nâng cao trình độ học vấn, trình độ chuyên môn, nghiệp vụ; cách thức tổ chức, quản lý... tạo ra các tố chất cần thiết cho con người phục vụ cho phát triển kinh tế và phát triển văn hóa. Mở rộng và phát triển giáo dục - đào tạo để tạo ra đội ngũ những người lao động, những cán bộ có đủ năng lực, trình độ chuyên môn và phẩm chất tư tưởng chính trị, đạo đức thì sự nghiệp xây dựng và phát triển đất nước nói chung và Thành phố Hồ Chí Minh nói riêng chính là động lực trực tiếp

cho sự gắn kết giữa phát triển kinh tế với phát triển văn hóa của Thành phố Hồ Chí Minh. “Kinh nghiệm của những quốc gia như Nhật Bản, Singapore... đều là những nước nghèo tài nguyên nhưng nhờ có chính sách khai thác có hiệu quả tài nguyên con người và chiến lược vận dụng, quy tụ nhân tài mà họ đã trở thành những quốc gia giàu có. Điều đó chứng tỏ rằng, muốn phát triển nền kinh tế bền vững thì phải biết dựa vào chính yếu tố con người và việc phân công một cách hiệu quả, không lãng phí thời gian, chứ không phải dựa vào số mỏ than, giếng dầu, mỏ vàng, đồn điền cao su hay ruộng đồng phi nhiêu ở trong nước...” (Trần Xuân Kiên, 2010). Trong điều kiện không có tài nguyên thiên nhiên để khai thác, việc phát triển nguồn nhân lực của đất nước thông qua hệ thống giáo dục - đào tạo - khoa học, tiến bộ sẽ tạo nên sức mạnh và bền vững cho sự phát triển là vấn đề mang tính quyết định. Với sự đầu tư thích đáng từ ngân sách quốc gia, chính sách giáo dục của Singapore đang làm tăng giá trị hiểu biết chung nâng cao kỹ năng và năng lực của người dân, góp sức hoàn thiện hệ thống giá trị của xã hội. Tương tự như vậy, “Nhật Bản là nước trong lịch sử đã từng thành công trong việc sử dụng tri thức thế giới nhờ chính sách nhập khẩu, thu hút những chuyên gia giỏi của nước ngoài” (Nguyễn Duy Dũng, 2007). Do vậy, việc phát triển giáo dục - đào tạo, chăm lo phát triển nguồn nhân lực toàn diện sẽ góp phần quyết định vào quá trình gắn kết giữa phát triển kinh tế với phát triển văn hóa ở Thành phố Hồ Chí Minh hiện nay. Phát triển giáo dục - đào tạo ở Thành phố Hồ Chí Minh là nhằm nâng cao dân trí, đào tạo nhân lực, bồi dưỡng nhân tài và thực hiện có hiệu quả định hướng của Đảng: “Phát triển và nâng cao chất lượng nguồn nhân lực, nhất là nguồn nhân lực chất lượng cao là một đột phá chiến lược, là yếu tố quyết định đẩy mạnh phát triển và ứng dụng khoa học, công nghệ, cơ cấu lại nền kinh tế,

chuyển đổi mô hình tăng trưởng và là lợi thế cạnh tranh quan trọng nhất, bảo đảm cho phát triển nhanh, hiệu quả và bền vững. Đặc biệt coi trọng phát triển đội ngũ cán bộ lãnh đạo, quản lý giỏi, đội ngũ chuyên gia, quản trị doanh nghiệp giỏi, lao động lành nghề và cán bộ khoa học công nghệ đầu đàn” (Đảng Cộng sản Việt Nam, 2011). Cụ thể, quan tâm đặc biệt đến việc giáo dục - đào tạo ở Thành phố Hồ Chí Minh để tạo ra những tố chất cần thiết cho con người, từ nhà lãnh đạo, quản lý; đội ngũ cán bộ, đội ngũ chuyên gia, các nhà khoa học đến đội ngũ công nhân... phục vụ cho quá trình phát triển kinh tế và phát triển văn hóa Thành phố.

Đối với sự phát triển của Thành phố Hồ Chí Minh - “Một đô thị đặc biệt, một trung tâm lớn về kinh tế, văn hóa, giáo dục - đào tạo, khoa học - công nghệ, đầu mối giao lưu và hội nhập quốc tế; là đầu tàu, động lực, có sức thu hút và lan tỏa lớn đối với vùng kinh tế trọng điểm phía Nam, có vị trí chính trị rất quan trọng của cả nước” (Đảng bộ Thành phố Hồ Chí Minh, 2015), đội ngũ cán bộ lãnh đạo, quản lý có vai trò rất quan trọng trong việc định ra phương hướng, chiến lược phát triển Thành phố thông qua những chủ trương, chính sách phát triển kinh tế, xã hội. Với vai trò quan trọng như vậy, giáo dục - đào tạo trước hết phải tạo ra được một đội ngũ những người lãnh đạo, quản lý có đủ “tâm và tầm”, “trí và lực”, “vừa hồng vừa chuyên” - có đạo đức sáng trong, có phẩm chất chính trị, có trí tuệ, bản lĩnh, sáng tạo, dám nghĩ dám làm... mới đủ khả năng lãnh đạo, quản lý việc kết hợp phát triển kinh tế với phát triển văn hóa một cách đồng bộ, hiệu quả. Bên cạnh đó, đội ngũ cán bộ khoa học - kỹ thuật, đội ngũ chuyên gia có vai trò là động lực trực tiếp, là đòn bẩy cho sự gắn kết giữa phát triển kinh tế và phát triển văn hóa Thành phố. Chính vì vậy, giáo dục - đào tạo nhằm tạo ra tố chất cần thiết của đội ngũ chuyên gia là phát hiện ra vấn đề từ thực tiễn phát triển kinh tế -

xã hội Thành phố và nỗ lực nghiên cứu, tìm tòi các biện pháp góp phần cải tạo xã hội, góp phần làm cho kinh tế - xã hội Thành phố phát triển. Đội ngũ người lao động là người trực tiếp sản xuất ra của cải vật chất cho xã hội; và để tạo ra năng suất, chất lượng, hiệu quả sản xuất cao, giáo dục - đào tạo người lao động là tạo ra đội ngũ những người có sự thành thạo về chuyên môn nghiệp vụ; cần cù, sáng tạo, khéo léo, sự trung thành, kỹ năng hợp tác... Trong việc nâng cao dân trí, giáo dục - đào tạo Thành phố trang bị tri thức khoa học và nhân văn mang tính tiên tiến nhằm nâng cao mặt bằng dân trí cho toàn dân phù hợp với từng thời kỳ phát triển kinh tế - xã hội. Đồng thời, giáo dục - đào tạo còn giáo dục đạo đức công dân, nâng cao trách nhiệm xã hội của công dân trước Tổ quốc và nhân dân cũng như trước cuộc sống và công việc mà nhân dân đảm trách. Như vậy, có thể thấy, tài năng, trí tuệ, bản lĩnh, phẩm chất đạo đức và năng lực sáng tạo, sự cần cù, khéo léo, sự trung thành, kỹ năng hợp tác... kết tinh, hội tụ ở Đảng bộ, chính quyền và người dân Thành phố không hình thành một cách tự phát mà phụ thuộc trực tiếp vào quá trình giáo dục và đào tạo. Chính vì vậy, giáo dục và đào tạo không còn là yếu tố phi sản xuất, tách rời sản xuất mà là yếu tố bên trong, là trụ cột, là động lực cho sự gắn kết giữa phát triển kinh tế với phát triển văn hóa. Không thể có được nền kinh tế và văn hóa phát triển cao nếu không nâng cao giác ngộ lý tưởng chính trị, nâng cao trình độ học vấn, trình độ tổ chức quản lý kinh tế - xã hội cho đội ngũ lao động và quản lý lao động. Vì vậy, đầu tư cho giáo dục - đào tạo con người là đầu tư cơ bản để phát triển kinh tế - xã hội, đầu tư ngắn nhất và tiết kiệm nhất để hiện đại hóa nền kinh tế, văn hóa Thành phố.

Thời kỳ đổi mới, do nhận thức chưa đúng về mục tiêu và con đường phát triển của Thành phố và do vậy đã tạo ra cơ chế chính sách giáo dục - đào tạo chưa phù hợp với vị trí, vai trò và

chưa xứng tầm với sự phát triển của Thành phố; chính điều này đã chưa phát huy đến mức cao nhất tiềm năng của nguồn nhân lực Thành phố cho sự phát triển kinh tế, văn hóa Thành phố cũng như cho sự gắn kết giữa phát triển kinh tế với phát triển văn hóa. Chính vì vậy, vấn đề đặt ra là việc đào tạo và sử dụng nguồn lực con người phải trên cơ sở thực tiễn phát triển Thành phố Hồ Chí Minh trong quá trình đổi mới, con người có tri thức, năng lực, trình độ chuyên môn nghiệp vụ, đầy đủ đức tính của con người Việt Nam nói chung và con người Thành phố nói riêng có đủ bản lĩnh để dám nghĩ, dám làm, dám chịu trách nhiệm trước nhân dân. Đồng thời, giáo dục - đào tạo nhằm đảm bảo cho việc phát huy vai trò là trung tâm kinh tế, văn hóa, khoa học, giáo dục... lớn nhất cả nước, là tạo ra đòn bẩy cho việc phát huy những thế mạnh phát triển kinh tế Thành phố “trong đó, tập trung nguồn nhân lực cho những ngành có hàm lượng công nghệ, giá trị gia tăng cao, bảo đảm nhu cầu lao động có chất lượng cao cho 9 ngành dịch vụ, 4 ngành công nghiệp trọng yếu và xuất khẩu lao động” (Đảng bộ Thành phố Hồ Chí Minh, 2010). Với những định hướng đúng đắn ấy, giáo dục - đào tạo nguồn nhân lực trở thành yếu tố trụ cột của kinh tế, nhân lên khả năng sáng tạo của con người trong các lĩnh vực, đáp ứng yêu cầu phát triển và hội nhập của Thành phố. Đồng thời không chỉ chú trọng đến việc giáo dục - đào tạo nguồn nhân lực chất lượng cao mà việc sử dụng họ một cách hợp lý có vai trò rất quan trọng. Việc bố trí, sử dụng đúng vị trí, nhiệm vụ và công việc sẽ không chỉ tránh lãng phí tài năng mà còn giúp mỗi người phát huy tối đa nội lực của mình để thực hiện công việc được giao với hiệu quả cao nhất.

Nền giáo dục của Thành phố phải đào tạo, bồi dưỡng được đội ngũ cán bộ lãnh đạo, quản lý; cán bộ khoa học - kỹ thuật, đội ngũ chuyên gia; người lao động đủ về số lượng và có những

kỹ năng nghiệp vụ cần thiết, lành nghề, những người lao động có tri thức cao, có phẩm chất tốt theo những giá trị đạo đức truyền thống, tiên tiến và đậm đà bản sắc Thành phố, tạo nên những con người có hoài bão lớn, có lí tưởng sống cao cả vì “dân giàu, nước mạnh, công bằng, dân chủ, văn minh”. Thành phố cần xây dựng một nền giáo dục vừa phát huy được những truyền thống và văn hóa tốt đẹp của Thành phố Hồ Chí Minh, vừa là một nền giáo dục hiện đại, đáp ứng yêu cầu của sự nghiệp đổi mới, sự nghiệp công nghiệp hóa, hiện đại hóa Thành phố, theo kịp trình độ phát triển của khoa học và công nghệ tiên tiến trên thế giới. Học tập những kinh nghiệm hay của nước ngoài, đặc biệt của các nước phát triển, là cần thiết, song cần áp dụng sáng tạo chung cho điều kiện Thành phố và truyền thống Việt Nam từ chương trình, giáo trình, tổ chức học tập, thi cử đến xây dựng đội ngũ giáo viên... Đặc biệt, với sự phát triển như vũ bão của khoa học công nghệ và cùng với nó, kho tàng tri thức của nhân loại cũng không ngừng tăng lên và do vậy, sự nghiệp giáo dục - đào tạo nguồn nhân lực Thành phố bắt buộc phải có những đổi mới cơ bản mới có thể tạo ra nguồn nhân lực chất lượng cao, đáp ứng yêu cầu phát triển kinh tế. Trong đó, giáo dục phải trang bị cho người học tinh thần học tập, phương pháp tư duy sáng tạo khoa học, những kiến thức cơ bản và ngoại ngữ để họ có thể tự học, tự phát triển suốt cuộc đời. Yêu cầu này đòi hỏi ngành giáo dục - đào tạo Thành phố phải trang bị một hệ thống tài liệu, giáo trình, sách báo tham khảo chất lượng cao, khoa học và hiện đại cần được đảm bảo cho mọi tầng lớp nhân dân, nhằm nâng cao chất lượng dân trí nói chung. Đồng thời, vấn đề giáo dục đạo đức, lí tưởng sống cho thanh niên phải được đặt lên hàng đầu. Trong việc đào tạo nguồn nhân lực chất lượng cao, giáo dục đại học, cao đẳng, dạy nghề giữ vai trò quan trọng và vì vậy, Thành phố phải nâng cao hệ thống

cơ sở hạ tầng, hoàn thiện hệ thống trường lớp, đào tạo một đội ngũ cán bộ giáo viên đủ đức tài, tạo những cán bộ “vừa hồng vừa chuyên”. Mở rộng những trường đào tạo nghề, đặc biệt chú ý tập trung vào những ngành nghề phù hợp cho phát triển kinh tế ở tất cả các ngành, các lĩnh vực hiện nay. Phải có sự gắn kết giữa các trường đào tạo và doanh nghiệp để tạo việc làm ổn định cho sinh viên hay người công nhân sau khi được đào tạo nhằm tránh việc đào tạo xong nhưng không xin được việc làm, gây nên thất nghiệp hay tình trạng thừa hoặc thiếu lao động. Một vai trò quan trọng nữa là, giáo dục - đào tạo Thành phố phải nhằm bồi dưỡng nhân tài. Ở bất cứ thời đại nào, vai trò của người tài đối với sự phát triển xã hội cũng là đặc biệt quan trọng. Dân ta có câu “Một người lo bằng một kho người làm”, trên tấm bia ở Văn Miếu cách đây hơn năm trăm năm, dưới thời Lê Thánh Tông cũng có ghi: “Các bậc hiền nhân tài giỏi là yếu tố cốt tử đối với một chính thể. Khi yếu tố này dồi dào thì đất nước tăng tiến mạnh mẽ và phồn vinh. Khi yếu tố này kém thì quyền lực đất nước bị suy giảm. Những người tài giỏi là một sức mạnh đặc biệt quan trọng đối với đất nước”. Do vậy, giáo dục - đào tạo Thành phố cần đặc biệt quan tâm đến việc bồi dưỡng, đào tạo người tài. Cần phải thực hiện một chính sách đặc biệt đối với họ; tạo cho họ những điều kiện tốt nhất để học tập, rèn luyện, cung cấp những giáo viên giỏi, chương trình học tập đặc biệt, điều kiện sinh hoạt, vật chất đầy đủ và khi ra trường được bố trí vào làm việc ở những nơi có điều kiện tốt nhất và được hưởng những quyền lợi tốt nhất như mức lương, nhà ở và các điều kiện làm việc và sinh hoạt khác... tương ứng với trí tuệ đóng góp và hiệu quả họ đem lại cho xã hội để phát huy tài năng của họ một cách cao nhất.

Bên cạnh việc nâng cao chất lượng giáo dục - đào tạo nhằm xây dựng nguồn nhân lực chất lượng cao phục vụ cho sự gắn kết giữa

phát triển kinh tế với phát triển văn hóa thì khoa học - công nghệ cũng là yếu tố không thể thiếu quyết định sự phát triển kinh tế, văn hóa Thành phố. Khoa học - công nghệ nếu được lựa chọn phù hợp với tiềm năng nguồn lực, trình độ sử dụng, quản lý... của Thành phố sẽ là một lực lượng sản xuất trực tiếp tạo động lực mới thúc đẩy nền kinh tế Thành phố phát triển nhanh và bền vững. Muốn ứng dụng công nghệ mới, cần phải biết sử dụng chuyên gia công nghệ dưới các hình thức trao đổi khoa học - kỹ thuật, liên doanh, liên kết, chuyển giao công nghệ. Thành phố cần phải có chính sách hợp lý để tận dụng được những thành tựu mới của khoa học và công nghệ, tranh thủ thời cơ để vươn lên theo kịp các nước có nền kinh tế phát triển. Bên cạnh đó, tăng cường năng lực nghiên cứu khoa học, công nghệ phục vụ phát triển kinh tế - xã hội, nâng cao hiệu quả ứng dụng của các công trình nghiên cứu. Ở đây, việc nghiên cứu khoa học phải đi trước và gắn với yêu cầu phát triển kinh tế - xã hội của Thành phố từ 5 đến 10 năm và xa hơn, do vậy cán bộ nghiên cứu khoa học phải có dự đoán, tầm nhìn chiến lược về sự phát triển của nền kinh tế tri thức và tiềm năng lợi thế của Thành phố để xây dựng mục tiêu phấn đấu nghiên cứu khoa học phục vụ yêu cầu phát triển toàn diện của Thành phố trong thời kỳ đổi mới. Từ đó, tạo bước chuyển biến mạnh mẽ trong việc nâng cao chất lượng nghiên cứu xây dựng các đề tài, dự án và đưa vào ứng dụng trong thực tế. Đồng thời, Thành phố phải thực hiện phổ biến kiến thức khoa học công nghệ thường xuyên, chuyển giao kết quả nghiên cứu khoa học công nghệ để người dân am hiểu và vận dụng vào trong sản xuất và đời sống. Cụ thể, để phát triển khoa học - công nghệ Thành phố cần tập trung giải quyết một số vấn đề có tính quan trọng hàng đầu như: Hoàn thành cơ chế, chính sách hỗ trợ phát triển khoa học; tăng cường quản lý, triển khai các công trình nghiên cứu đáp ứng hiệu quả cao nhất; xây dựng và

nhân rộng một số mô hình doanh nghiệp khoa học - công nghệ hiệu quả với sự liên kết chặt chẽ giữa Nhà nước, các viện nghiên cứu, trường đại học và doanh nghiệp, có giải pháp hỗ trợ khuyến khích ứng dụng khoa học - công nghệ vào sản xuất, kinh doanh, đặc biệt là ở khu vực nông nghiệp, nông thôn. Thành phố cần xác định khoa học - công nghệ là nền tảng, động lực cho sự kết hợp giữa phát triển kinh tế và phát triển văn hóa Thành phố, thúc đẩy phát triển nhanh, mạnh và bền vững; tăng cường thu hút các lực lượng tham gia nghiên cứu khoa học và phát triển công nghệ; tập trung đầu tư xây dựng cơ sở hạ tầng khoa học và công nghệ; hoàn thiện thể chế phát triển thị trường khoa học - công nghệ. Thành phố cần xây dựng lộ trình hội nhập quốc tế về các tiêu chuẩn kỹ thuật và môi trường; tập trung nghiên cứu, phát triển các ngành công nghệ mũi nhọn và các sản phẩm ưu tiên; nâng dần

tỷ lệ vốn ngân sách đầu tư cho nghiên cứu, triển khai khoa học và công nghệ, song song với đó là có cơ chế đẩy mạnh xã hội hóa đầu tư cho khoa học - công nghệ, tăng cường hợp tác vùng và cả nước, thúc đẩy phát triển kinh tế tri thức, chủ động, tích cực hội nhập vào xu thế phát triển kinh tế toàn cầu...

3. THAY LỜI KẾT LUẬN

Thành phố cần thực hiện những chính sách phù hợp đầu tư cho giáo dục để tạo được nguồn nhân lực đủ về số lượng, mạnh về chất lượng. Đồng thời, Thành phố cần quán triệt thống nhất quan niệm về nguồn nhân lực chất lượng cao để có sự chỉ đạo trong đào tạo và sử dụng nguồn nhân lực chất lượng cao; phát triển nguồn nhân lực chất lượng cao, đặc biệt là đội ngũ cán bộ lãnh đạo, quản lý giỏi; đội ngũ cán bộ khoa học - công nghệ đầu đàn; đội ngũ doanh nhân và lao động lành nghề đáp ứng yêu cầu phát triển trong thời kỳ mới.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

1. Nguyễn Duy Dũng (2007), *Kinh nghiệm giải quyết các vấn đề bức xúc ở Nhật Bản*, Nxb. Khoa học xã hội.
2. Đảng Cộng sản Việt Nam, Đảng bộ Thành phố Hồ Chí Minh (2010), *Văn kiện đại hội đại biểu lần thứ IX*.
3. Đảng Cộng sản Việt Nam, Đảng bộ Thành phố Hồ Chí Minh (2015), *Văn kiện đại hội đại biểu lần thứ X*.
4. Đảng Cộng sản Việt Nam (2011), *Văn kiện đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ XI*, Nxb. Chính trị quốc gia, Hà Nội.
5. Đảng Cộng sản Việt Nam (2016), *Văn kiện đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ XII*, Nxb. Chính trị quốc gia, Hà Nội.
6. Trần Xuân Kiên (2010), *Triển vọng chiến lược phát triển kinh tế - xã hội Việt Nam*, Nxb. Chính trị quốc gia, Hà Nội.
7. V.I.Lênin (1997), *Toàn tập*, tập 30, Nxb. Tiến bộ Mátxcova.

Ngày nhận bài: 3/5/2017. Ngày biên tập xong: 22/5/2017. Duyệt đăng: 25/5/2017